

UNIVERZITA KARLOVA

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA OMBUDSMANKY UK

K PODNĚTU 22/2023

Podavatel: X (dále jen X), akademický pracovník UK

Den přijetí podnětu: 29. 3. 2023

Předmět podnětu:

X podává ombudsmance UK podnět, v němž rozporuje obvinění ze sexuálního obtěžování studentkyxxx (resp. chování, které nezachovává lidskou důstojnost, jak definuje Etická rada xxx), které bylo vůči jeho osobě vzneseno a které se stalo předmětem jemu udělenému vytýkacího dopisu ze strany zaměstnavatele. Požaduje, aby tato záležitost byla znovu šetřena a bylo v ní vydáno nestranné stanovisko.

Kontaktované osoby:

Podnět byl řešen v součinnosti se jmenovaným pracovníkem, dále členy Etické komise UK, Etické rady ■■■ – jejím předsedou, Y. a Z a nadřízeným pracovníkem X xxxx. K podnětu se dílčím způsobem vyjadřovala také právnička xxx. Kontaktována byla v závěru šetření také studentka XX.

Prověřované materiály a další důkazní prostředky:

Jmenovaný předal ombudsmance UK četné emailové komunikace mezi ním a dalšími účastníky, udělenou pracovní výtku ze dne ■■■■■. Podkladem šetření byly rovněž zápisy z jednání Etické rady xxx, emailová komunikace mezi X a Etickou radou xxx a rozhovory s jednotlivými členy rady – jejím předsedou, Ya Z. Ombudsmanka měla dále k dispozici výsledky ankety realizované studentem xxx, písemné vyjádření k záležitosti ze strany nadřízeného pracovníka, xxxx a xxx, původním xxx, samostatné ústní vyjádření xxx a písemné vyjádření několika lektorů, kteří se podílejí na výuce spolu s X.

Popis podnětu:

Podavatel se na podzim r. [REDAKCE] obrátil se svým podnětem na **Etickou komisi UK**. Probíhající paralelní řízení bylo překážkou pro šetření vedené ombudsmankou. Pro nečinnost X [REDAKCE] svůj podnět z Etické komise stáhl a předal ho do rukou ombudsmanky. První setkání ombudsmanky s podavatelem se uskutečnilo 6. 6. 2023.

Podavatel X působí na xxx od [REDAKCE]. Vedle toho pracuje jako xxx a konzultačně také jako xxx ve [REDAKCE], kam po několik let pravidelně cestoval za výkonem povolání. Ve studentských hodnocení je X dlouhodobě považován za **vynikajícího vyučujícího**, mezi studenty a tzv. lektory je oblíben.

První podnět vůči svému působení obdržel X skrze **studentské hodnocení** dne [REDAKCE]. Anonymem mu bylo vytýkáno, že měl vybízet jednu konkrétní **studující k xxx**, a tím podmiňovat úspěch u zkoušky, dále si do sdílené tabulky k **prezentaci studentky uvádět poznámku „hezká“** apod. Anonym zmiňoval strach na straně studentek případy nahlašovat.

[REDAKCE] byly X a xxx předány **další podněty** od vedení xxx, které měly vycházet ze šetření studenta xxx z října [REDAKCE]. První z podnětů nese stejný obsah jako výše zmiňovaný. Popisuje situaci údajného vyhmátávání intimní části těla, ovšem již s větší mírou konkrétnosti: „...zkoušení ovšem rychle sklouzlo k sexuálnímu obtěžování - začalo to tím, že mi bylo sděleno, že xxx je hmatatelné a jestli bych si ho nebyla schopna vyhmátat. Pokud ne, tak nevadí, že mi ho vyhmátá klidně sám, stačí si rozepnout kalhoty. Když jsem odmítla, zkoušení padlo a opět jsem byla ohodnocena xxx. Následovaly podrazy, že bych měla skončit, že na xxx nemám co dělat a zkratka že na studium xxx nemám. Což mě samozřejmě donutilo uvažovat o ukončení studia, změně xxx či i změně oboru. Pokračovalo to osobními schůzkami během zimního zkouškového období, kdy opět byly sexuální narážky, ovšem už méně.“

X uvádí, že v tomto podnětu **identifikoval konkrétní studentku** (dále jen xxx) z roku [REDAKCE], kterou údajně jako jedinou za celou dobu svého působení přezkušoval kvůli ohroženému udělení zápočtu. K osobě studentky X uvádí, že si ji pamatuje zejména proto, *že její obličej byl neustále smutný, nebylo možné v ní vyvolat při xxx jakoukoliv emoční reakci nebo zájem o xxx, ani ji studijně propojit s někým v rámci xxx*. Tvrdí, že o ní měl obavy, které byly podpořeny tím, že si v průběhu xxx všiml, že má [REDAKCE]. Proto ji také kontaktoval a ptal se, zda nemá xxx onemocnění, nebo zda nezažívá jiné osobní problémy, nabízel se jí s pomocí. Na tuto nabídku reagovala odmítavě.

K procesu zkoušení X uvádí, že průběžné testy si známkují studenti navzájem. Opravy dělají lektori, teprve 3. pokus (tj. 2. opravu) řeší s X. Přes komunikační nástroj Messenger s ní údajně, jak studentka uvádí, nikdy nekomunikoval, což jak tvrdí, je historicky prokazatelné. O termínu zkoušky komunikoval X se studentkou emailem, jak X dokládá.

K setkání se studentkou X uvádí, že **schůzka proběhla u něj ve sdíleném kabinetě**, kde v tu dobu měla být na chvíli i xxx. X uvádí, že je možné, že se jí mohl na xxx zeptat, neboť *k tématu xxx to patří, a právě naopak od xxxx (xxx) je hmatný těžko až nemožné, a pokud umístění popsat nedovedla, tak je možné, že jsem komentoval, že vyhmátávat jej nebudeme*. Zápočet byl studentce udělen již [REDAKCE] jako všem ostatním studentům xxx. Schůzka tedy neměla dle X účel přezkoušení, ale poskytnutí zpětné vazby, zda znalosti zbylých témat by postačovaly na zkoušku.

Jiný podnět popisuje situaci, kdy se X měl v rámci **distanční výuky xxx** zmiňovat o jakési studentce, které měl úmyslně dělat naschvály. Do x. ročníku se prý vůbec neměla dostat.

Napotřetí nakonec zkoušku složila. Anonym popisuje, že u X je na denním pořádku **negativně se zaměřovat na dívky**, dokonce je **nutit k sexuálnímu styku** v kabinetě či rovnou mezi spolužáky. U svého ročníku dotyčná anonymní oznamovatelka zažila, že si X k prezentaci její kolegyně **měl uvést poznámku „hezká“ a následně o ní projevovat zájem**.

K tomuto podnětu X uvádí, že studentku z předchozího roku s nedostatečnými znalostmi opravdu na 2. termín x zkoušení přes klasifikovaný zápočet nepustil, resp. ji předal kolegovi, xxx, který jeho závěr hodnotil stejně. V následujících měsících jí byly poskytnuty opakované konzultace na vybraná témata, aby ji přiměli k dosažení znalostní úrovně odpovídající x. ročníku. To se nakonec podařilo a její případ měl sloužit k ilustrování toho, jak špatné znalosti může student mít, a přesto se dostane do dalších fází studia.

Co se týče poznámky „hezká“ u prezentace, X uvádí, že šlo o jeho vyjádření ke **kvalitě prezentace u studentky**, u níž zvažoval pozvat ji jako lektorku do výuky. Když se posléze ke svým poznámkám vrátil, napadlo ho, že se dá poznámka vykládat jinak, komentář tedy odstranil a jméno studentky zvýraznil žlutě. Uvádí, že v historii online dokumentu je toto vidět. Vzhledem k předem definovanému procesu výběru lektorů, který konzultoval se svým xxx, studentku nikdy znovu nekontaktoval.

Z obsahu dalšího podnětu je patrné, že ve studentských xxx dochází k **šíření informací o předešlém případě údajného vyhmatávání**. Jeden konkrétní podnět zmiňuje již údajné **historické prohřešky X**, které s ním měly být řešeny předešlým děkanem xxx a řešení údajně nikam nevedlo. Dle zprostředkovaného vyjádření xxxk takové **komunikaci mezi ním a X ovšem nikdy nedošlo**.

Dne [REDAKCE] se měl student xxx obrátit na současného děkana xxx, s **žádostí o prošetření případů sexuálního obtěžování na xxx**. Odvolával se přitom na výsledky vlastního realizovaného šetření na Facebooku ([REDAKCE]), ze kterého mělo vzejít 9 oznámení.

Na základě této komunikace byl podnět nevhodného chování předán **Etické radě xxx**. X měl být seznámen pouze se 4 z nich (viz níže). Výsledky této ankety má ombudsmanka k dispozici.

Dne [REDAKCE] byl X informován o **zájmu médií o jeho případ**. Dostal nápad, že bude sám kontaktovat studenta xxx, protože jak zjistil z Facebooku, měl být přítelem studentky, kterou původně v podnětu identifikoval (studentka xxx). Svůj nápad konzultoval s děkanem, který mu měl doporučit, aby věc nechal k **řešení Etické radě xxx**, která ovšem v té době nebyla ustavena. Svůj postup konzultoval také s xxx a xxx. Účelem komunikace s xxx měla být příležitost vyjasnit si nedorozumění, ke kterému došlo a očistit své jméno na veřejnosti.

Dne [REDAKCE] se X opravdu na studenta xxx obrátil emailem. K navázání kontaktu s ním **využil emailovou adresu ze Studijního informačního systému UK**. V komunikaci s ním se snažil vysvětlit okolnosti obvinění své osoby a získat od xxx informace o jeho vidění celé situace. X se nakonec se studentem dohodl na fyzickém setkání v rozsahu 15-20 min v parku na [REDAKCE], z něhož si obě strany pořídily zvukovou nahrávku. Žádný konkrétní věcný výstup ze schůzky ovšem nebyl.

Projednávání podnětu Etickou radou xxx

V záležitosti podnětu X **zasedla rada celkem třikrát** – [REDAKCE]. Posléze vydala své stanovisko, na základě kterého byla X dne [REDAKCE] udělena výtka. Při

jednáních rady byly vyslechnuty tyto osoby: student xxx, xxx, zprostředkovaně přes dvě členky komise xxx, také dvě studentky – oznamovatelky.

Nad rámec již popsaného se xxx vymezil vůči tomu, že X měl **zneužít SIS k získání kontaktních údajů** o něm a o studentkách. Uvedl také, že mezi studentkami kolují informace, že původní děkan, xxx, měl před cca ■ lety obdobný problém s X řešit. Tato informace se dle předsedy Etické rady xxx, ovšem prokázala jako zcela nepravdivá.

Při slyšení před Etickou radou xxx byl X vyzván, aby se vyjádřil k údajným projevům nevhodného chování, kterých se měl dopustit, a sice: fyzickému doteku na hrudník, vyhmatání xxx a výzvě k vyhmatání ■. X ve své reakci **dementoval, že by studentku měl kdy vyzývat k vyhmatávání xxx, dále že by došlo z jeho strany k položení ruky na ■ studentky a umístění ■ mělo být zmiňováno čistě jako orientační bod pro xxx, nebylo tedy myšleno v sexuálním slova smyslu.** K vyhmatávání obecně X uvádí, že xxx si studenti vyhmatávají na sobě, příp. na svých spolužácích. Pokud se jim to nedaří, mají možnost se obrátit na svého vyučujícího.

Dále byl X dotazován na zvaní studentky na xxx. K němu X uvedl, že bylo **iniciováno primárně ze strany studentky**, důvodem byly vzájemné sympatie, ke schůzce ovšem došlo až po zkoušce z xxx.

V samotném závěru svého vystoupení X **reflektoval svoji stávající situaci.** Z jeho vyjádření jednoznačně vyplývá, že se ho věc velmi dotýká a ovlivňuje jeho život, a to nejen profesní. O situaci, ve které se ocitl, informoval své studenty x. ročníku. xxx, se ombudsmance při osobní konzultaci k případu zmínil, že **X působil při projednávání před radou dosti nejistě, nepřesvědčivě.** Jakkoli jsou nicméně zápisy z jednání podrobné, tato skutečnost v nich evidována není.

Na třetím zasedání Etické rady, 25. 1., **zprostředkovaly členky rady výpovědi dvou dotčených studentek.** Obě studentky měly vystupovat při rozhovorech klidně, věcně, bez známek nepřiměřené nervozity a přirozeně adekvátně k situaci.

První studentka, xxx, uvedla, že si ji X vybral cíleně, jeho chování mělo být nápadné, protože si ho měli údajně všimnout i jiní spolužáci. Jednou při přezkušování v **místnosti, kde měli být přítomni i další studenti, po ní požadoval, aby si vyhmatala xxx**, což odmítla. Údajně psala pořád dokola testy, které ji nešly, ale zkoušku nakonec udělala. X ji měl často podsouvat, že by xxx studovat neměla. Jeho chování jí nebylo příjemné. Proto se rozhodla změnit xxx, aby se s ním už v budoucnosti nepotkala.

Druhá studentka uvedla, že ji X měl **pozvat na xxx**, což odmítla. Po zkoušce ji pozval na kávu, což přijala a X ji pak doprovodil na tramvaj a dal nevyžádaný polibek na tvář. Opakovaně ji měl kontaktovat přes soukromé údaje, které viděl v SIS.

Etická rada xxx na svém třetím zasedání dospěla k závěru, že nasbírané důkazní prostředky (dostupná elektronická komunikace, informace z šetření xxx a výstupy z rozhovorů se studentkami) skutečně potvrzují, že se **X dopustil nevhodného chování, které nebylo v souladu s Etickým kodexem UK a xxx.** Rada také konstatovala, že X není ke svému chování dostatečně kritický.

V závěru zasedání rada také projednala možná **systémová opatření**, která budou předcházet těmto a jiným nevhodným projevům v chování.

Na základě stanoviska rady byla dne [REDAKCE] udělena X pracovní výtka. Jejím předmětem je skutečnost, že X **měl nejméně v jednom případě jednat se studentkou způsobem, který nezachovává lidskou důstojnost**, když ji vyzýval k vyhmatání xxx a dále také to, že měl **využít osobních údajů studentů v SIS** za účelem jejich kontaktování nebo sdělování dalších údajů o nich. Dále se měl dopustit **šíření informací získaných o studentech jiným studentům**.

Dle vyjádření X mělo být setkání pro účely udělení pracovní výtky zahájeno ze strany děkana xxx **nabídkou rozvázání pracovního poměru dohodou** ke konci května [REDAKCE]. Po prvotním šoku X reagoval, že pokud se v očích fakulty opravdu dopustil něčeho tak závažného, pak by jako čestný člověk musel vše ohlásit xxx, a tudíž by přišel o veškeré své příjmy i jako xxx. Děkan měl X ujistit, že to tak není. Následně byla X předána výtka.

Podpora vyjádřená osobě X

V průběhu šetření se k případu X podpůrně vyjádřili jeho **lektoři a lektorky, kteří popírají, že by se X kdykoli v průběhu výuky dopouštěl nevhodného chování, navíc sexuálně motivovaného**. Lektoři současně uvádějí, že si ze strany studentů nevšimli žádných projevů, které by na takové chování X upozorňovaly. Lektoři rovněž zmiňují korektnost, se kterou se opravovali průběžné testy. Osobu X charakterizují jako přátelskou a vůči studentům podpůrnou a empatickou. Studentům se věnoval i ve svém volném čase. Jeho chování bylo vždy adekvátní situaci.

Podporu X vyjádřilo také **vedení xxx, a to dopisem ze dne [REDAKCE] stejně jako při osobní schůzce ombudsmanky s xxx**. XXX popisuje X jako člověka velice erudovaného, zodpovědného, spolehlivého a poctivého. X je v jeho očích vnímán jako osoba otevřená a upřímná, která se přirozeně o studenty velice zajímá. Je přesvědčen, že předmětná nešťastná situace vyrostla na podkladě **nedorozumění v komunikaci mezi vyučujícím a studentkou**. Ve svém vyjádření opakovaně uvádí, že xxx do xxx jednoznačně patří a jde pouze o to, aby si její techniky studenti osvojovali v bezpečném prostředí. V aktuální chvíli xxx při výuce xxx aplikuje veškerá dostupná opatření, které mají těmto složitým situacím předcházet.

Řešení podnětu Etickou komisí UK

X podal podnět se stejným obsahem také předtím, než v něm začala jednat ombudsmanka, Etické komisi UK. Obrátil se na ni s žádostí o přezkoumání **nařčení své osoby ze sexuálního obtěžování projednávaného etickou radou xxx**. Ve svém podnětu i mnoha přílohách dochází k závěru, že jednáním xxx i jednáním studenta pregraduálního studia byla **poškozena jeho dobrá pověst**, aniž se mohl on sám bránit a uvést věci na pravou míru. Podnět byl nakonec z **EK UK podavatelem stažen**. Nicméně EK se k němu stihla vyjádřit, a to v níže uvedeném znění, které nebylo X z důvodu stažení podnětu z jeho strany předáno.

Etická komise neměla možnost se zúčastněnými hovořit, ani jí to nepřísluší. Etická komise se seznámila se stanoviskem Etické rady xxx a dále pracovala pouze s poskytnutým podnětem a jeho přílohami. Na jejich základě dospěla k závěru, že nelze zcela objektivně zhodnotit, která

tvrzení se zakládají na pravdě a která nikoli. Vydává tedy stanovisko s alternativním řešením, závislým na skutečném průběhu událostí řešených v podnětu.

Alternativa A

Pokud X ve svém podnětu neuvádí pravdivé skutečnosti a došlo opravdu k tomu, že vyzval studentku k vyhmatání [REDAKCE], byť by to bylo v jednom jediném případě, dopustil by se porušení Etického kodexu UK v části I. bodech 7-10.

Alternativa B

Pokud se tvrzení X zakládají na pravdě a student xxx umístil v SIS hanlivé nařčení svého pedagoga, došlo naopak k porušení Etického kodexu (zejm. části I., čl. 10 – ale i čl. 7-9) z jeho strany a zřejmě i ze strany xxx, jež nehájila dostatečně dobré jméno svého zaměstnance, ani xxx jako celku.

Závěrem Etická komise UK konstatovala, že vzhledem k tomu, že se jedná o velmi citlivou záležitost schopnou poškodit dobré jméno univerzity – a to buď ve vztahu k zaměstnancům, nebo ve vztahu ke studujícím, považuje Etická komise za nutné, aby se **podnětem zabývala i ombudsmanka UK**, která může celou věc řádně prošetřit a navrhnout UK konkrétní opatření ke zjednání nápravy na té či oné straně.

Vyjádření studentky xxx k situaci

Ombudsmanka oslovila také studentku xxx, aby podala své vyjádření k šetřené situaci. Ta nejprve na tuto výzvu nereagovala, posléze odpověděla, že se připravuje na poslední státní závěrečnou zkoušku, tedy na něj nemá čas a poskytne ho případně, až nebude studentkou. Ve své odpovědi uvádí, že jí „...*není příjemné lovit v minulosti a vracet se k člověku, který mi házel klacky pod nohy celý první ročník a studium zneprjemnil*“.

Stanovisko:

Podnět podaný X je **složitým systémem dílčích dějů**, které zahrnují **širokou skupinu různě postavených účastníků a účastnic**, pohybujících se ve značně **specifickém prostředí**, v oblasti xxx na výkon povolání. Jedná se rovněž o podnět, jehož **meritum je téměř [REDAKCE] let staré** a jako takové bylo ze strany xxx šetřeno až [REDAKCE] roky po svém vzniku.

Předmět podnětu X odhaluje **zranitelné postavení** toho, kdo je obviněn z nemístné, nevyžádané pozornosti sexuálního charakteru stejně jako **intenzivní tlak**, který je na veřejné instituce vyvíjen ve smyslu toho, aby prokázaly svoji **přípravenost vypořádat se s podněty tohoto druhu na své půdě**, což je může intuitivně vést ke snaze postavit se bez dalšího pečlivého objasňování za účastníka, který v tomto celkovém aranžmá zastává slabší pozici, tedy za studující.

Proces šetření podnětu a jeho postupné objasňování má současně významný **učební potenciál** pro široké vrstvy akademiků, které se podílejí na přípravě xxx, ale nejen jich. Poukazuje také na křehkost vztahů mezi studenty a jejich vyučujícími, na význam **sociálního bezpečí** stejně jako na zcela naléhavou nutnost **revidovat didaktické postupy** v zájmu jejich vyšší ohleduplnosti při zachování jejich maximální efektivity.

Na základě pečlivého posouzení všech obdržených vyjádření, písemných a dalších důkazních prostředků a v kontextu své působnosti, svých kompetencí a postavení konstatuji, že **podavatel podnětu, X, mohl oprávněně vnímat udělenou pracovní výtku ze dne [REDAKCE] jako nedůvodnou, a to primárně na podkladě svého subjektivního přesvědčení, že k výzvě k vyhmatání xxx u studentky xxx nedošlo a dále na podkladě níže uvedených objektivních okolností či nejasností, které s vysokou pravděpodobností šetření podnětu na xxx provázely:**

- a) **zásadně odlišný popis okolností, za kterých mělo k výzvě ze strany X k vyhmatání xxx dojít** - ze strany X je emailovou komunikací jasně doložitelné, že se zkoušení z oblasti xxx uskutečnilo ve sdíleném kabinetě X a xxx. Studentka naopak uvádí, že zkoušení proběhlo v místnosti, a to i za přítomnosti dalších studentů, kteří stáli k povzdáli. Nikdo z těchto studentů ovšem nepodal v této věci svědectví.
- b) **pravděpodobné zaměňování významů komunikace, které se týkají předmětné události** – z vyjádření účastníků šetření a šetření před Etickou radou xxx vyplývá, že není zcela zřejmé, jak věcně a významově probíhala klíčová komunikace mezi X a studentkou xxx. Jedná se o pravděpodobné záměny významů těchto otázek: a) „kde se nachází xxx“, b) “je xxx hmatné”, c) výzva k vyhmatání xxx. Není tak možné vyloučit, že v situaci zkoušení, tedy vysoké psychické zátěže, mohlo i na straně studentky dojít k chybné interpretaci řečeného ze strany X.
- c) **odlišný popis formy komunikace mezi X a studentkou xxx** – X dokládá emailovou komunikaci pro účely dojednání termínu zkoušení, studentka xxx hovoří o komunikaci přes Messenger, tu ovšem nikdy nedoložila.
- d) **chybějící další důkazní materiál** – svědectví studentky xxx nebylo verifikováno skrze vyjádření jiných osob a současně nebylo věrohodně zjištěno jiné chování podobného typu ze strany X vůči jiné osobě. Vyjádření jiné studentky o pozvání ze strany X na xxx nemůže být v tomto ohledu chápáno jako dostačující, jakkoli může někomu toto chování přijít za hranou profesionality vztahu mezi studentem a jeho vyučujícím.
- e) **šíření nepravdivých informací** – zejména těch, které se týkají údajného opakovaného řešení obdobného nevhodného chování X s bývalým xxx. Tyto informace nebyly v čas šetření podnětu ze strany xxx náležitě dementovány, a prohlášeny tak za nepravdivé.
- f) **apriori nerovné postavení X jako účastníka šetření** – o čemž svědčí nemožnost jednat o dané předmětné záležitosti s xxx, nemožnost se nechat na klíčové jednání pro účely udělení výtky doprovodit další osobou apod.
- g) **časová prodleva mezi údajným činem a jeho šetřením, resp. postihem X** – přestože je možné udělit zaměstnanci pracovní výtku za čin historický (v případě X delší než [REDAKCE] roky), je na místě si klást otázku, do jaké míry je možné takové události objektivně šetřit, tedy zjistit, zda se opravdu staly, příp. jak.

Doporučení:

Na základě výše uvedeného hodnocení ombudsmanka UK za účelem řešení obdrženého podnětu a vyvarování se obdobným situacím v budoucnu doporučuje **zvážit přijetí níže uvedených opatření.**

1. xxx UK

- **revidovat obsah výtky udělené X dne [redacted]** a to minimálně té části, která se týká obvinění, že X „...nejméně v jednom případě jednal se studentkou způsobem nezachovávajícím lidskou důstojnost, konkrétně když ji vyzýval k vyhmatání xxx, tedy bodu umístěného ve významně intimním prostoru člověka.“
- **prošetřování podnětů nevhodného chování věnovat maximální pečlivost** a zabezpečit srovnatelnou ochranu a podporu pro všechny účastníky celého procesu,
- **revidovat užívané mechanismy kontroly nevhodného chování** u zaměstnanců xxx, **na zjištěné podněty reagovat neprodleně** a v ostatních případech, kdy to možné není, kvalifikovaně posoudit, zda je vůbec objektivně proveditelné po [redacted] letech (v případě X) posoudit, zda se daný čin stal či nestal,
- poskytovat zaměstnancům fakulty **periodická školení** ve správném, účelném užívání Studijního informačního systému.

XXX

- nadále se svědomitě zabývat **bezpečnými didaktickými postupy** aplikovanými při výuce xxx,
- nadále pečlivě vyhodnocovat **zpětné vazby od studentů na kvalitu výuky**,
- nadále fungovat jako **zdravý, podpůrný tým, který je schopen projevit plnou důvěru** ve vztahu ke svému členovi, který se ocitne v náročné životní situaci, která ohrožuje jeho důstojnost a dobré jméno,
- zabezpečit **informování týmu o výsledcích šetření** tohoto podnětu.

Studentce xxx a studujícím v obdobné situaci

- řešit podněty nevhodného chování ideálně **bez zbytečného odkladu** a současně si být vědom **důsledků svého jednání**, pokud by stížnost na toto chování **nebyla opodstatněná**.

Etické komisi UK

- **nastavit interní procesy svého šetření tak, aby nedocházelo k prodlení** v řešených podnětech nad maximální lhůtu 9 měsíců, a tím nevytvářet tlak na podavatele stahovat své podněty, aby mohly být řešeny jinými orgány.

Zpracovala: PhDr. Kateřina Šámalová, Ph.D., ombudsmanka UK

V Praze 16. 10. 2023